

РЕШЕНИЕ

№ 4386

гр. София, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 28.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5327** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Н. И. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданка на Б., търсеща закрила, против решение № 8717/05.05.2023г. на заместник - председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ – МС), с което на основание чл. 75, ал.1, т.2 и т.4 от ЗУБ е отказано да ѝ се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата са изложени доводи, че решението е незаконосъобразно, като постановено в противоречие с материалния закон – чл.8 и чл.9 от ЗУБ и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила - органът не е изяснил всички факти в представената бежанска история. Твърди се, че не е събрана подробна информация за състоянието на сигурността в Б., от която да се направи извод, че там са гарантирани основните човешки права. Моли се съда да отмени решение №8717/05.05.2023г.на заместник председателя на ДАБ – МС.

Ответната страна оспорва жалбата като неоснователна. Счита решението за правилно и законосъобразно. Представя административната преписка по издаване на оспорения отказ, както и актуална справка за ситуацията в Б., изготвена от дирекция “Международна дейност” при ДАБ – МС.

Административен съд София-град, като взе предвид, че жалбата е подадена в срока по

чл.84,ал.3 ЗУБ, от адресат на оспорения отказ, срещу подлежащ на оспорване административен акт, намира същата за допустима.

След като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания административен акт, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по молба на жалбоподателката с вх. № РД-09-ВР-820 от 24.02.2022г. на РПЦ – С. за предоставяне на международна закрила. Личните данни на кандидата са установени чрез декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ, видно от която търсещото закрила лице се индивидуализира с имената Н. И. Х., [дата на раждане] в [населено място], Б..

След изпратено писмо рег. № УП-7962/02.03.2022г. до директора на специализирана дирекция “М” – ДАНС, с писмо рег. № М-6804/ 29.03.3033г. председателят на ДАБ – МС е уведомен, че към момента ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила в Република България на лицето, регистрирано в РПЦ – С., ПМЗ – Военна рампа към ДАБ – МС като Н. И. Х., в случай че отговаря на условията по ЗУБ.

От данните от проведеното на 27.04.2023г. интервю, представените от жалбоподателя и служебно събраните от ответника доказателства се установява, че Н. И. Х. не е учила. В началото на интервюто е заявила, че има къса памет и не помни какви са били проблемите ѝ в страната ѝ на произход и препраща към мъжа ѝ, който също е подал молба за закрила. Заминали легално за Л., престояли там две години и заради войната напуснали и заминали нелегално за Турция. Не знае колко време са били там, откъдето са тръгнали за България. Преминали нелегално българо-турската граница, пътували с кола, спрели ги за проверка и ги хванали.

Работила е в магазин, миела чинии. Не можела да работи повече, тъй като ситуацията в дома ѝ била тежка, били много бедно семейство, имала шест сестри и двама братя, баща ѝ починал рано и тя трябвало да помага. Съпругът ѝ също бил от бедно семейство.

Като конкретен повод да напусне страната си на произход жалбоподателката сочи, че някой се опитал да убие съпруга ѝ, но не помни кога е било, защото има проблеми с паметта от тогава. Не знае защо и кой се е опитал да го убие, полицията го е спасила и бащата на съпруга ѝ им е помогнал да напуснат страната. Съпругът ѝ имал подобна случка и преди да се омъжат, но жалбоподателката не знае дали причината е била същата. Като проблем посочва и бедността в семейството ѝ. Всичките ѝ роднини, с изключение на съпруга ѝ, се намират в Б.. Заявява, че е тук заради съпруга си и ако се върнат може да се опитат да го убият. Тя никога не е била заплашвана и не е имала проблем с никого.

В интервюто Н. И. Х. заявява, че не помни да е влизала във взаимодействие с полицията или армията в Б., да се е занимавала с политика, да е членувала в политически партии и организации и не помни да ѝ е оказвано насилие. Не е имала проблеми във връзка с вярата си – мюсюлманин – сунит.

Със становище рег. № УП -7062 от 28.04.2023г. е предложено на председателя на ДАБ – МС да откаже предоставянето на международна закрила на Н. И. Х..

С оспореното в настоящото производство решение № 8717/05.05.2023г. заместник председателят на ДАБ – МС, на основание чл. 75, ал.1, т.2, вр. с чл.8 и чл.75, ал.1, т.4 вр. чл.9 от ЗУБ, отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Н. И. Х.. Въз основа на събраните в административното производство доказателства,

като е съобразил актуалната ситуация в Б. и с оглед липсата на личен елемент за търсената международна закрила, е обосновал извод, че не са изпълнени предпоставките по чл. 8 ЗУБ и чл. 9 ЗУБ и на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, вр. чл. 9 ЗУБ е постановил отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

От страна на ответника в хода на съдебното производство е приложена справка на директора на дирекция "Международна дейност" на ДАБ - МС относно общото положение и актуалната политическа и икономическа обстановка в Б..

От така приетото за установено, настоящият съд прави следните правни изводи:

Решението е постановено от компетентен административен орган в хипотезата на делегация съобразно заповед №РД 03-15/ 03.05.2022г. на председателя на ДАБ.

Решението е издадено в писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

От приетите и неоспорени по делото доказателства се установява, че жалбоподателката е информирана писмено на разбираем за нея език за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията ѝ, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). Своевременно и надлежно е уведомена за датата на насроченото интервю, по време на което ѝ е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си на заявления от нея език, като за целта е бил осигурен превод. Интервюто е било отложено, с цел провеждането му на език, който лицето владее в достатъчна степен, за да се осигури обективно и всестранны изясняване на бежанската история на кандидата за закрила. Протоколът от интервюто е прочетен на интервюирания на език, който владее, бенгалски. Също така изрично е удостоверено с подписа си на протокола, че няма възражения и допълнения. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ молбата е била разгледана индивидуално, като на кандидата е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Обжалваното решение е издадено и в съответствие с материалния закон. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Законсъобразен и обоснован е изводът на административния орган, че заявленията от жалбоподателя обстоятелства не могат да бъдат свързани с нито една от причините за преследване посочените в закона.

В настоящия случай правилно ответникът, изхождайки от фактите от изнесената пред него бежанска история, възприема извод за липса на такова преследване, което да се обосновава по някоя от причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. В бежанската история няма нито един обоснован фактически довод за проявен спрямо оспорвания акт на преследване от страна на официалните власти в Б., която се явява страната по

произход за търсещата закрила. Няма нито един наведен довод от жалбоподателката, че е обект на преследване в Б. и от някоя друга организация. В действителност в бежанската история няма доводи за такова релевантно преследване, нито се обосновава наличие на реална опасност от бъдещо такова в страната ѝ на произход по някоя от причините, които се сочат в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Нещо повече, от бежанската история на жалбоподателката и нейното поведение следва изводът, който е направил и административният орган, че мотивите ѝ да напусне страната си на произход са с личен и икономически характер, което не е предпоставка за предоставяне на закрилата по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ.

Ето защо изцяло правилни са изводите на органа, че чужденецът не доказва предпоставки за предоставяне на търсения бежански статут. Правилността на крайния извод за липса на предпоставките по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ се следва изцяло от факта, че в изнесената от чужденеца бежанска история няма данни, че тя лично или нейното семейство са обект на преследване в родината ѝ Б. било поради нейната (тяхната) етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение.

Съдът намира за правилна и обоснована преценката на административния орган за неоснователност на молбата за предоставяне на хуманитарен статут на основанията посочени в чл. 9, ал. 1, т. 1-2, като правилно тази преценка е направена по отношение на страната на произход, за която органът в особеното производство събира данни, обобщени в нарочна справка.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

В разглеждания случай Н. И. Х. не навежда като причина за напускането на родната си страна наличието на опасност да бъде осъдена на смъртно наказание или екзекуция или пък да бъде подложена на изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Дори напротив - от бежанската история става ясно, че тя не помни да е арестувана или осъждана в държавата си по произход или да е имала проблем. Няма данни жалбоподателката и съпругът ѝ да са търсил помощ от полицията или съдействие от страна на властите в страната на произход и не може да се обоснове извод, че последните не са изразили готовност да им помогнат. Дори в интервюто тя заявява, че при покушението на съпруга ѝ, полицията го е спасила. Поради това, съдът не счита твърдението, че ако се завърне в Б., ще се опитат да убият съпруга ѝ за доказано.

Изводите на административния орган се подкрепят изцяло от данните по справката от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ, представляваща официален документ, издаден от длъжностно лице в кръга на службата му, фактите по която не са опровергани. Следва да се сподели изводът в оспореното решение, че в конкретния случай няма добре обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплаха за живота на кандидатката за закрила. Данни за заплаха на жалбоподателката липсват. Твърденията ѝ за заплаха за живота на съпруга ѝ следва да се ценят като необосновани и неясни, с оглед изявленията ѝ за загуба на памет и липсата на

всякаква конкретика. Всички членове на семейството й живеят в Б. без да имат каквито и да е проблеми, свързани с опита за убийство.

Неоснователни са доводите, свързани с човешките права в Б.. В справката по делото за ситуацията в страната е посочено, че правителството спазва предвидените в закона права на свобода на вътрешното движение, пътуванията в чужбина, емиграцията и репатрирането, а силите за сигурност в страната поддържат вътрешната и граничната сигурност. Посочено е също, че в последните години Б. има забележителен социално-икономически напредък, включително намаляване на бедността, подобряване на образованието на жените, увеличаване на продължителността на живота и подобряване на здравния статус на населението. Икономиката на страната е една от най-бързо развиващите се в света през последните две десетилетия, има впечатляващ опит в растежа и в намаляването на бедността.

Третото обстоятелство, което обосновава извод за предоставяне на хуманитарен статут е това по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - наличие на тежки заплахи срещу живота и личността на чужденеца като цивилно лице поради безогледно насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Съдът приема, че тя не е налична по отношение на оспорвания. От представената справка за ситуацията в Б. се установява, че страната не се намира в състояние на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Член 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. (отм. с Директива 95/2011/ЕО) относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Със свое Решение от 17.02.2009 г. по дело № С-465/07/М. Elgafaji and Noor Elgafaji vs Straatssecretaris van Justitie/, по отправено от холандска страна преюдициално запитване за приложението на чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета, Съдът на Общността (приложимо и по отношение на действащата вече Директива 95/2011) се постановява, че въпросната норма следва да се тълкува в смисъл, че: 1. съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателства, че той представлява специфична цел, поради присъщи на неговото лично положение елементи; и 2. съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държавата-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилното лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

В конкретния случай, за да отхвърли молбата за този вид закрила, решаващият орган се позовава, както на твърденията в интервюто, така и на фактите, които се съдържат в справка за Б. с вх. № МД—75/06.02.2023г. На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация,

информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. Приетите по делото справки са изготвени от компетентен орган, в кръга на правомощията му, представляват официални писмени документи и обвързват съда да приеме за доказани фактите, удостоверени с тях, ако същите не се оборват чрез други надлежни доказателства, каквито в случая не се представят, нито се сочи техният източник, за да се събират.

В самото решение също има изложени доводи в насока степента на насилие в Б.. Ситуацията в страната е относително спокойна в политически и икономически аспект. Не се наблюдават политически необосновани преследвания, въпреки че понякога се наблюдават политически протести в столицата Д.. Обстановката не достига до наличието на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки цивилен намиращ се на тази територия сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. Т.е. не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата територия на Б., който да се обхваща от разширенията, дадени в решението от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности (С.) по тълкуването на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83 ЕО (отм.).

Разпоредбата на чл. 9, ал.2 от ЗУБ уточнява, че тежките посегателства, изброени в ал.1 на същата норма, могат да възникнат от действия или бездействия на държавен орган или организация, на която държавата не може или не желае ефективно да противодейства. Освен че административният орган не е длъжен да извършва преценка и излага изрични мотиви относно чл. 9, ал.2 от ЗУБ, то и регламентираното в тази алинея уточнение е пряко свързано с ал.1, по която в процесното решение е извършена надлежна преценка. В интервюто жалбоподателката изнася данни за направен спрямо съпруга ѝ опит за убийство. Преценявайки тези доводи с оглед разпоредбата на чл. 9, ал.1, т.3 от ЗУБ, правилно административният орган не е приел същите да представляват тежко посегателство. Макар, че те могат да бъдат квалифицирани като лични, заплахите за живота на съпруга на жалбоподателя не са "поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт", нито пък са възникнали от действия или бездействия на държавен орган или организация, на която държавата не може, респ. не желае да противодейства. Въпреки липсата на данни, с оглед казаното, че полицията го е спасила, това води до извод, че заплахата има криминален характер и няма данни държавата по произход на жалбоподателката да е в невъзможност да им противодейства.

Не се установява да са налице и основания, визирани в чл. 9, ал. 6 и, ал. 8 от ЗУБ, за да се приема извод за предоставяне на такъв статут.

Административният орган е изпълнил задължението си за задълбочено и всестранно установяване на релевантните факти, а именно извършил е проверка доколко е налице опасност от преследване или реална опасност от тежко посегателство, обсъдил е актуалната обстановка в страната по произход, като данните от справките на ДАБ съвпадат с отразеното в решението. Изводите на заместник председателя на ДАБ-МС, че по отношение на жалбоподателката не са налице причини от хуманитарен

характер или други основания, предвидени в действащото законодателство, които могат да обосноват предоставянето на хуманитарен статут по реда на чл. 9 от ЗУБ, са правилни и законосъобразни.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания по чл.8 и чл.9 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Последното мотивира извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от чл. 81 ГПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Водим от горното, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 65-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. И. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданка на Б., търсеца закрила, против решение № 8717/05.05.2023г. на заместник - председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: